

ישראל בעולם הזה ובעולם הבא,
עליהם פתוב (דברים יד) כי עם קדוש
אתה לה' אלהיך וגו'.

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן
השיב את חמתי מעל בני ישראל
וגו'. רבי יהודה פתח, (איוב ד) זכר
נא מי הוא נקי אבד ואיפה ישרים
נכחדו. שם שנינו, מי שרואה
קשת בגוניה (מאירים), צריך לברך
ברוך זוכר הברית, משום שזהו
ברית הקים הקדוש ששם הקדוש
ברוך הוא בארץ כדי שלא יבא
עליה מי המבול. משום
שכשמתרבים רשעים בעולם,
רוצה הקדוש ברוך הוא להאבד
אותם, ואז זוכר להם שבועה זו
שנשבע לארץ, שפתוב פעמים
לא לא: (בראשית ח) לא אסף לקלל,
ולא אסף עוד להפכות. זוהי
השבועה, כמו שכתוב (ישעיה נב)
אשר נשבעתי מעבר מי נח.

רבי יוסי אמר, הקשת באה להגן
על העולם. למלך שכל הפעמים
שבנו חטא כנגדו, בא המלך
להלקותו - התגלתה עליו
המלכה בלבושי כבוד של
מלכות. כשהמלך רואה אותה,
מסתלק הרגז של בנו, ושמח בה,
שפתוב (בראשית ט) וראייתה לזכר
ברית עולם. ועל כך לא נראית
הקשת בעולם אלא בלבושי כבוד
של מלכות. ובשעה שיש צדיק
בעולם, הוא ברית להעמיד ברית
ומגן על העולם. אם אין צדיק,
הרי הקשת, להראות שהעולם
עומד להאבד, אלא בגלל קשת
זו.

רבי אלעזר אמר, לעולם לא
מתלפשת קשת זו, אלא בלבוש
האבות הראשונים, ירק אדם
ולבן. ירק, זה לבוש אברהם,
נצבע לבוש (מן) זה כשיצא ממנו
ישמעאל. אדם זה הגון של יצחק,
שבא אדם ונצבע כשיצא ממנו

ביה חולקא לאתרא. זפאין אינון ישראל
בעלמא דין, ובעלמא דאתי, עלייהו כתיב (דברים
י) כי עם קדוש אתה ליי אלהיך וגו'.

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את
חמתי מעל בני ישראל וגו'. (במדבר כה)

רבי יהודה פתח, (איוב ד) זכר נא מי הוא נקי
אבד ואיפה ישרים נכחדו, תמן תנינן, מאן
דחמי קשת בגונוני (ס"א נהר"ו), אצטריך לברכא
ברוך זוכר הברית. בגין דדא איהו ברית קיימא
קדישא, דשני קדשא בריך הוא (דף רט"ו ע"א)
בארעא דלא ייתי עליה מי טופנא. בגין דכד
סגיא חייבין בעלמא, בעי קדשא בריך הוא
לאובדא לון, וכדין דכיר לון האי אומאה
דאומי לארעא, דכתיב תרי זמני לא לא. (בראשית
ח) לא אוסיף לקלל, ולא אוסף עוד להפכות,
דא איהו אומאה. כמה דכתיב, (ישעיה נב) אשר
נשבעתי מעבור מי נח.

רבי יוסי אמר, קשת אתא לאגנא על עלמא.
למלכא, דכל זמנין דבריה חב לקבליה,
אתא מלכא לאלקאה ליה, אתגליא עליה
מטרוניתא בלבושי יקר דמלכו, מלכא חמי
לה סליק רוגזא דבריה, וחדי בה, דכתיב,
(בראשית ט) וראייתה לזכור ברית עולם. ועל דא,
לא אתחזי קשת בעלמא, אלא בלבושי יקר
דמלכו. ובשעתא דאית צדיק בעלמא, איהו
ברית, למיקם ברית, ואגין על עלמא. לא הוי
צדיק, הא קשת, לאתחזא דהא עלמא איהו
קיימא לאובדא, אלא בגין קשת דא.

רבי אלעזר אמר, לעולם לא אתלפש קשת
דא, אלא בלבושא דאבהן קדמאי. ירוק
וסומק וחיזור. ירוקא, דא לבושא דאברהם,
אצטבע לבושא (ס"א גיון) דא, כד נפק מגיה
ישמעאל. סומקא, דא גוון יצחק. דאתיא